

RESUM DE JURISPRUDÈNCIA I DE RESOLUCIONS DE LA GAIP

TRIBUNAL DE JUSTÍCIA DE LA UNIÓ EUROPEA

1. [Sentència](#) de 19 de gener de 2023, assumpte C-292/2021, de la Sala Tercera del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en matèria de **mercat interior i concessió de serveis públics**.

En aquesta sentència, la Sala Tercera del TJUE resol la qüestió prejudicial de la interpretació de l'article 15 de la Directiva 2006/123A/CE, relativa als serveis de mercat interior, plantejada en el context d'un litigi relatiu al règim jurídic aplicable als cursos de sensibilització i reeducació viària per a la recuperació dels punts del permís de circulació a Espanya.

El TJUE estima que és contrari al dret de la UE una normativa nacional (en aquest cas l'espanyola), d'acord amb la qual l'adjudicació dels cursos de sensibilització i de reeducació viària per recuperar els punts del permís de circulació s'ha d'efectuar mitjançant una concessió administrativa, en la mesura que aquesta normativa va més enllà del necessari per assolir l'objectiu de l'interès general perseguit; això és, la millora de la seguretat viària.

TRIBUNAL SUPREM

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA

2. [Sentència 6/2023](#), de 9 gener, de la Secció 3a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, en matèria de **fons europeus**.

El TS desestima el recurs de cassació promogut per l'Advocacia de l'Estat contra la sentència del TSJ de Madrid que, acollint-se al recurs contenciós administratiu interposat per l'Ajuntament de Requena (València) va anul·lar la resolució de la Direcció General de Cooperació Autonòmica i Local del Ministeri de Política Territorial i Funció Pública que va acordar el reintegrament per import de 220.954,31 euros en concepte d'ajut del Fons Europeu de Desenvolupament Regional de l'operatiu FEDER que havia estat concedit.

Aquesta sentència resol el recurs d'interès cassacional en relació amb el reintegrament de fons europeus comunitaris, com a conseqüència de la percepció

pel beneficiari d'un excés de subvenció. L'objecte és, justament, determinar la prescripció de l'acció de reintegrament i la fixació dels dies a quo; en aquest sentit, afirma que la fixació d'aquest termini es determina en el moment en què l'Administració va poder constatar que part de l'obra no havia estat executada i, per tant, va poder fixar la quantitat que s'hauria de lliurar per subvenció.

Així, manifesta que tal moment s'ha de fixar en la data en què el beneficiari va presentar la certificació de les despeses i la justificació de les obres realitzades; doncs, llavors, l'Administració va poder detectar «la irregularitat» en la qual havia incorregut en abonar una quantitat per concepte i subvenció superior a la que li corresponia i, en conseqüència, va poder instar en aquest moment el procediment de reintegrament.

3. [Sentència 25/2023](#), de 12 de gener, de la Secció 4a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, **recurs d'interès cassacional en relació amb els membres de les corporacions locals**.

La Secció 4a de la Sala del Contenciós Administratiu del TS, en la sentència núm. 25/2023, de 12 de gener de 2023, estima un recurs d'interès cassacional interposat per la Generalitat de València contra la sentència dictada pel TSJ de la Comunitat Valenciana, que, al seu torn, va desestimar el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 5 de València; i, en conseqüència, el TS confirma la legalitat de la resolució per la qual es va acordar convocar un concurs de trasllat per cobrir diverses places de metge de família EAP d'institucions sanitàries dependents de la Conselleria de Sanitat.

L'objecte de l'esmentat recurs d'interès cassacional és determinar si un funcionari interí o un personal estatutari interí que, alhora, exerceix el càrrec d'alcalde d'un ajuntament amb dedicació no exclusiva li és o no d'aplicació la reserva de lloc de treball a què es refereix l'article 74.3 de la LRBRL.

El TS afirma, en la sentència, que aquest article és d'aplicació també als funcionaris interins o al personal estatutari interí que exerceixen, alhora, el càrrec d'alcalde d'un ajuntament; però, això no impedeix que l'Administració competent per raó de la matèria pugui oferir les places per cobrir-les amb funcionaris de carrera o personal estatutari fix o, fins i tot, amortitzar-les.

La diferència de tracte entre un funcionari de carrera o estatutari fix i un funcionari interí o personal estatutari interí que exerceixen el càrrec d'alcalde d'un municipi, sense dedicació exclusiva, està justificat en l'essència mateixa de la situació d'interinitat, que porta implícita una causa de resolució legalment prevista i d'obligat

Àrea de Presidència
Secretaria General

compliment, que no és altra, que l'oferta i la cobertura de la plaça per funcionaris de carrera o personal estatutari fix.

El TS afegeix la finalitat de l'esmentat precepte de la LRBRL (article 74.3) és garantir l'exercici de càrrec representatiu i no del lloc funcional.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA

4. [Sentència 3888/2021](#), de 30 setembre, de la Secció Cinquena de la Sala Contenciosa Administrativa del **Tribunal Superior de Justícia de Catalunya**, que estima parcialment el recurs contenciós administratiu interposat per la Fundació privada Residència Bell Repòs de Sùria contra la resolució 164/2020, de 7 de febrer, dictada per la Comissió de Garantia del **Dret d'Accés a la Informació** (GAIP) en la qual va estimar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada sobre les sancions imposades a diverses residències de gent gran.

Aquesta sentència estima parcialment el recurs contenciós administratiu interposat per l'esmentada fundació privada contra la resolució de la GAIP, anul·lant-la parcialment, en el sentit que de la informació sol·licitada relativa a la sanció imposada a la Fundació actora se n'ha d'excloure la identificació; és a dir, el seu nom, la de l'establiment de la qual és titular i la seva ubicació geogràfica.

Aquesta sentència no és ferma i s'hi pot interposar recurs de cassació davant el TS, recurs que s'haurà de preparar davant la Secció Cinquena de la Sala Tercera del TSJC, en el termini de 30 dies des de la seva notificació, d'acord amb l'article 89.1 de la LJCA, en la seva redacció donada per la Llei Orgànica 7/2015, en relació amb l'article 86 i següents de la LJCA.

5. [Sentència 704/2022](#), de 23 de desembre, de la Sala Contenciosa Administrativa del **Tribunal Superior de Justícia d'Extremadura**, en matèria de **permisos de maternitat en famílies monoparentals**.

El TSJ d'Extremadura estima parcialment el recurs contenciós administratiu interposat per la directora de l'Administració de l'Agència Estatal de Meteorologia, per la qual es denega a la recurrent la sol·licitud d'ampliar el permís per naixement per a mare biològica per mitjà del gaudi previst per a l'altre progenitor, declarant que té dret a gaudir del permís per naixement i cura del fill durant 26 setmanes, de les quals ja s'havien reconegut i gaudit 16 setmanes.

Àrea de Presidència
Secretaria General

L'objecte d'aquest procediment contenciós administratiu és determinar si una mare soltera que conforma una unitat familiar monoparental té o no dret al gaudi de les 26 setmanes, per naixement i cura de fill.

Aquesta sentència reconeix el dret a la mare soltera el dret a gaudir de part de les setmanes de permís per naixement i cura de fill corresponents a l'altre progenitor d'haver existit.

En aquest sentit, suma a les 16 setmanes que li corresponen i que ja havia gaudit com a mare, 10 de les 16 setmanes que li correspondrien al pare, excloent les 6 setmanes que corresponen al pare i que ha de gaudir personalment immediatament després del part.

En conclusió, la sentència fa una interpretació de l'article 49 del TRLEBEP, atenent el principi d'igualtat, en relació amb el superior interès del menor (prohibició de discriminació per integrar-se un menor a una família monoparental) i, amb perspectiva de gènere, per discriminació indirecta de la dona en estar constituïdes majoritàriament les famílies monoparentals per dones amb els seus fills.

COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA (GAIP)

1. [Resolució 29/2023](#), de 12 de gener, que considera que està justificada materialment la inadmissió de la sol·licitud perquè per poder elaborar la informació es requereix un treball complex, ja que supera els 2300 folis.
2. [Resolució 24/2023](#), de 12 de gener, per la qual es denega l'aplicació del límit que protegeix els secrets empresarials en l'accés a un contracte de compra venda ja que no es justifica el caràcter secret ni el seu valor econòmic.
3. [Resolució 1050/2022](#), de 23 de desembre, en la qual s'estableix que els correus electrònics de les administracions públiques tenen la condició d'informació pública, llevat que es tracti de correus privats que no derivin d'una activitat o funció administrativa.
4. [Resolució 994/2022](#), d'1 de desembre, als efectes de poder fixar el principi de ponderació s'ha de tenir en compte, afegit a l'interès públic inherent en la protecció del dret d'accés a la informació pública, l'interès de l'Ajuntament en accedir a la informació sobre les activitats industrials al seu municipi.

5. [Resolució 972/2022](#), de 24 de novembre, que determina que la confidencialitat dels procediments per actuar com a límit a la garantia del dret d'accés a la informació pública només és admissible quan està regulada per norma jurídica amb rang de Llei.
6. [Resolució 888/2022](#), de 27 d'octubre, en la qual s'afirma que, pel seu caràcter abusiu, són inadmissibles les sol·licituds repetitives sempre que la informació hagi estat lliurada amb anterioritat o bé quan la decisió administrativa d'inadmissió o desestimació hagi estat avalada per l'òrgan de garantia.
7. [Resolució 852/2022](#), de 13 d'octubre, en la qual assenyala que l'audiència únicament té per objecte la possibilitat que la tercera persona afectada posi de manifest els eventuais perjudicis que li pugui causar la divulgació de la informació sol·licitada.